Nijkleaster

Kleasterlingen 2026

STILTE, BEZINNING, VERBINDING

STILTE, BESINNING, FERBINING

Pinksteren: Feest van Verbinding

Het Pinksterfeest van 2023 markeerde een belangrijke overgang van de Protestantse Gemeente Westerwert en de Pioniersplek Nijkleaster. Ze werden aan elkaar verbonden tot Kloostergemeente Nijkleaster-Westerwert binnen de Protestantse Kerk in Nederland.
In de Pinksterviering van 2023 legde de eerste groep kleasterlingen de belofte af en werd zo verbonden aan de kloostergemeente. Direct daarna werd Klooster Westerhûs officieel geopend. Een feest van verbinding!

In deze collectie geven de kleasterlingen antwoord op de vraag: wat is jouw persoonlijke verlangen? Wat maakt dat je de stap zet om kleasterling te worden in de nieuw monastieke beweging die Nijkleaster heet? Bij ieder van de kleasterlingen staat het jaartal van belofte en verbinding.

Naast de beschrijving van het persoonlijke verlangen leggen de kleasterlingen tijdens de Pinksterviering ook een gezamenlijke belofte af. Die bestaat uit drie onderdelen, die we hier in het Nederlands en het Fries weergeven:

Gezamenlijke belofte

Beloof je om trouw te leven
in relatie tot de gemeenschap van Nijkleaster?

Beloof je om zuiver te leven
in relatie tot jezelf, de mensen en tot God?

Beloof je om in eenvoud te leven
in relatie tot de aarde en de mensheid?

Mienskiplike belofte

Beloofsto om trou te libjen
yn relaasje ta de mienskip fan Nijkleaster?

Beloofsto om suver te libjen
yn relaasje ta dysels, de minsken en ta God?

Beloofsto om yn ienfâld te libjen
yn relaasje ta de ierde en de minskheid?

De kleasterlingen beantwoorden deze vragen ieder jaar door samen het onderstaande lied, dat een belangrijke plek inneemt in de spiritualiteit van de kloostergemeente, in drie talen te zingen:

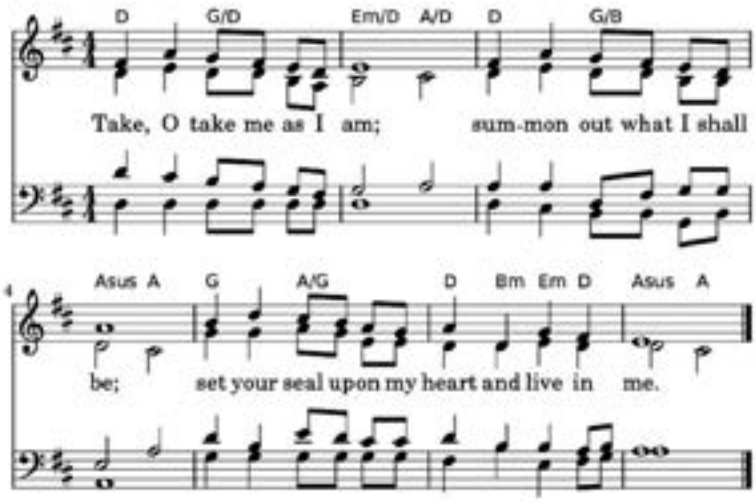

Nim my, nim my sa't ik bin,
wiis my hoe't ik wêze sil
set jo segel op myn hert
en libje yn my

Neem mij aan zoals ik ben.
Zuiver uit wie ik zal zijn.
Druk uw zegel op mijn ziel
en leef in mij.

Herkomst belofte

De gezamenlijke belofte is geijkt op de eeuwenoude kloostergeloften en vertaald naar de situatie van ons eigen leven en de context van de huidige wereld.

De 'oude' kloostergeloften die door kloosterlingen en andere religieuzen in de Rooms-Katholieke Kerk, de Anglicaanse Kerk en de Oosters-Orthodoxe Kerken worden afgelegd, kunnen kort worden samengevat door de woorden: gehoorzaamheid, kuisheid (celibaat) en armoede. Ze gaan terug op het evangelie waarin duidelijk wordt gemaakt dat er drie hoofdzaken zijn die de ziel hinderen in het 'ruimte maken voor God, om mens te worden': macht, seksualiteit en bezit.

In de nieuwe belofte wordt deze oude gelofte op een nieuwe wijze tot klinken gebracht. 'Gehoorzaamheid, kuisheid en armoede' worden verwoord als trouw, zuiverheid en eenvoud. Trouw in relatie tot de gemeenschap van Nijkleaster. Zuiverheid in relatie tot jezelf, de mensen en God. Eenvoud in relatie tot de schepping en de mensheid als geheel.

Hinne Wagenaar,
Predikant-leider van Nijkleaster

Inhoudsopgave

8 HINNE WAGENAAR (2023)
Een nieuw klooster in Fryslân

10 SIETSKE VISSER (2023)
Waar de hemel de aarde raakt

11 TREES NUMMERDOR - VAN DER WAL (2023)
Voeding voor mijn ziel

12 REINIER NUMMERDOR (2023)
Ruimte voor God om mens te worden

13 CORRIE BARK - BAKKER (2023)
Wat ten diepste drijft

14 NYNKE BOSGRA (2023)
Groei

15 ANNET DRAAISMA (2023)
Je mag zijn wie je bent!

16 DJOKO DRAAISMA (2023)
Ken je mij

17 TYTSJE HIBMA (2023)
Trou, suverens en ienfald

19 JURJEN HILVERDA (2023)
Je proeft de stilte

20 BARBARA JIKAI DE ZOETE (2023)
Omdat ik niet anders kan...

21 WIKJE DE JONG (2023)
Jezelf en anderen leren kennen

22 SUSAN KLINKERT (2023)
Inspiratiebron

23 SASKIA LEENE (2023)
De stilte horen

24 JOLANTE ROETERS - DE JONG (2023)
Gods liefde delen

25 ALBERTSJE SPLIETHOFF (2023)
Nijkleaster fielt as thús

27 ANNE MARIE VAN DER WERF (2023)
Mijn hart springt op

28 MARGARETHA TUITMAN (2024)
Een stukje paradijs op aarde...

30 REINIER TUITMAN (2024)
De frede fan 'e greiden

32 MARJAN IJPMA (2024)
JA!

34 DICKY BROUWER (2025)
Mijn weg van verlangen

35 JAN DURK DE JONG (2025)
Leven vanuit Gods liefde

36 ANKE TEN BRINKE (2025)
Thuis

37 MIEKE VAN HEIJKOP (2025)
Een Goddelijke plek

39 HANNE VAN OVERSTEEG (2025)
Een heler mens worden

40 MARJA CRUCQ (2026)
Marta - Marja - Maria

41 MINKE HIEMSTRA (2026)
Meist Thúskomme/ Toget(t)her(e)

42 GERRIT VAN HEIJKOP (2026)
Ruimte en navolging

43 NICOLETTE VLAMING (2026)
Een tegendraads geluid

HINNE WAGENAAR (2023)

Een nieuw klooster in Fryslân

Toen de eerste gedachten over de pioniersplek Nijkleaster ontstonden, schreef ik rond 2010 deze woorden:

'Nijkleaster wil een nieuw klooster (nij kleaster) vormen in Fryslân. De doelstelling is om een plek te creëren waar mensen zich in alle rust kunnen terugtrekken om zich te bezinnen en om op adem te komen. Tegelijkertijd wil het een plaats zijn waar mensen elkaar ontmoeten in liturgie en gesprek, stilte en wandeling, plezier en recreatie. Zo wordt in Nijkleaster gezocht naar nieuwe wegen voor het evangelie en er wordt een aandeel geleverd aan persoonlijke, kerkelijke en maatschappelijke vernieuwing. Nijkleaster wil als open klooster gastvrijheid bieden aan mensen van diverse kerken en tradities. Ook aan mensen die geen plaats (meer) kunnen vinden binnen de bestaande kerken, en verder aan elke pelgrim van welke snit dan ook.'

Dit verwoordt mijn verlangen en is, nu ik kleasterling en bewoner van Klooster Westerhûs word, nog volop geldig. Voor mij persoonlijk betekent het kleasterlingschap dat ik wil oefenen om ruimte te maken voor God. De belofte om trouw, zuiver en in eenvoud te leven is daarbij belangrijk, maar ook spannend. Ruimte maken voor God betekent ten diepste dat ik God uitnodig om in mij geboren te worden. Zodat ik als mens tot mijn bestemming mag komen en niet ten onder ga in de maalstroom van het leven. Deze individuele gerichtheid staat niet tegenover mijn bewogenheid voor mens en wereld. Integendeel. Er bestaat voor mij geen tegenstelling tussen zorg voor

de ziel en zorg voor de wereld, tussen ora et labora, tussen naar binnen en naar buiten gericht zijn, tussen contemplatie en actie. Die horen onlosmakelijk bij elkaar als twee kanten van dezelfde spirituele medaille.

Romte meitsje foar God bestjut dat ik elke dei romte yn 'e tiid meitsje foar stilte, besinning en ferbining. Mar it betsjut ek dat ik yn mysels romte meitsje sadat God yn my berne wurde kin. Sa besykje ik Kristus nei te folgjen.

SIETSKE VISSER (2023)

Waar de hemel de aarde raakt

‘Waar de hemel de aarde raakt daar wordt de mens bewogen’ is een uitspraak van Ton Schulten, schilder en kleurkunstenaar uit Ootmarsum. Deze zin gaat al een tijd met mij mee en ontroert me iedere keer als ik deze hoor of lees. Klooster Westerhûs is een plek waar hemel en aarde elkaar raken. Waar ik de zon zie opkomen en weer zie ondergaan, waar de maan en de sterren dichtbij staan. Daartussen beweeg ik me. Met mijn voeten in de klei en mijn hoofd in de wolken, samen met anderen en zoekend naar de Ander.

Mijn verlangen om kleasterling te worden van Nijkleaster en op Klooster Westerhûs te wonen en te leven, met kleasterlingen, vrijwilligers, vrienden en gasten, heb ik in de volgende punten beschreven:

- Open staan en met zorg en aandacht aanwezig zijn
- Creatief, scheppend en innovatief zijn in mijn werk
- Zonder oordeel leven
- In eenvoud en eigenheid
- Mijn eigen tijd en mijn rust bewaken en aandacht blijven geven aan kinderen, ouders en vrienden
- Hulp vragen als dit nodig is en inzetten op samenwerken

TREES NUMMERDOR - VAN DER WAL
(2023)

Voeding voor mijn ziel

Ik had een droom: een stilteplek met een paar kamers voor gasten, om tot rust te komen en op te laden. Een kennismaking met Sietske Visser in oktober 2012 zette mij op het pad van Nijkleaster: de droom van Sietske en haar man Hinne Wagenaar.

Mijn eerste woensdagochtend in de kerk van Jorwert, met de viering en de stiltekuier, voelde direct aan als thuiskomen. De drieslag stilte, bezinning en verbinding is sindsdien voeding voor mijn ziel.

De droom is uitgekomen. Hinne en Sietske, en Reinier en ik zijn op 21 maart 2023 verhuisd naar Nijkleaster Westerhûs. Een prachtige, stille plek middenin het weidse landschap waar we de elementen intens voelen. Bijna als vanzelf valt alle drukte hier van je af. Reinier en ik ervaren het als een groot voorrecht om hier te wonen en deel uit te maken van de gemeenschap Nijkleaster.

Stilte, wandelen en werken in de tuin helpen me om in verbinding te blijven met mezelf, met het Goddelijke, de natuur en de mensen om me heen. Mijn verlangen is dat we hier als huidige en toekomstige bewoners, samen met de andere kleasterlingen en vrijwilligers op een evenwichtige en mooie manier met elkaar leven en werken, stil zijn en zingen, plezier hebben, tijd nemen voor echte ontmoeting en er op die manier ook zijn voor onze gasten. Ik hoop van harte dat zij dit heilzame ritme van terug naar de basis ook zo mogen ervaren en dat Klooster Westerhûs voor velen een oase mag worden in deze roerige wereld.

REINIER NUMMERDOR (2023)

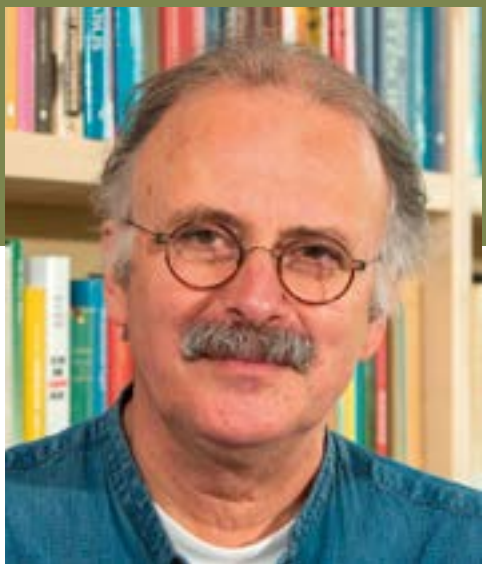

Ruimte voor God om mens te worden

‘Ruimte voor God om mens te worden’. Dat kwam er uiteindelijk uit, toen we - jaren geleden alweer - lang en intensief nadachten over de vraag waarom we eigenlijk een fysiek klooster zouden willen realiseren. Ik heb het als heel bijzonder beschouwd dat ik, samen met Trees, het voorbereidingstraject naar de totstandkoming ervan heb mee mogen maken.

In de afgelopen zeven jaar ben ik me steeds meer bewust geworden van de kracht van de inmiddels bij velen bekende Nijkleaster-trits: stilte - bezinning - verbinding. Drie kernelementen van onze spiritualiteit, die nauw met elkaar samenhangen. In de setting van een modern klooster kunnen ze op weer een andere, mogelijk intensere wijze gestalte krijgen dan op de woensdagmorgen al meer dan tien jaar het geval is.

Stilte in het half uur meditatie, waarmee we dag beginnen. In de psalmmeditatie op dinsdagavond. In de stiltemomenten van de drie dagelijkse vieringen. Maar zeker ook in de aandacht waarmee we het dagelijkse werk doen.

Bezinning door de teksten die we lezen in de vieringen. De gesprekken die we hebben met elkaar en met onze gasten. In de boeken die we lezen.

Verbinding met de gasten die bij ons een aantal dagen op bezoek komen om mee te draaien in ons kloosterritme. Verbinding met alle mensen die op ons pad komen. Zo hopen we ruimte te maken voor God om mens te worden. Voor onszelf. Voor onze gasten. Leven en werken op Klooster Westerhûs is voor mij als kleasterling en bewoner een unieke mogelijkheid om hieraan gestalte te geven.

CORRIE BARK - BAKKER (2023)

Wat ten diepste drijft

Het staat me nog helder voor de geest hoe ik daar zat op mijn zolderkamer, met een beroepengids in de hand. Achttien jaar oud was ik. Wat wilde ik studeren, welke kant zou mijn leven uitgaan ? Ik trouwde, werd moeder en oma, na wat omzwervingen ging ik aan het werk als predikant en geestelijk begeleider. Gaandeweg vond ik mijn weg, steeds beter werd me duidelijk waar mijn verlangens naar uitgingen, wat bij mij paste.

Mensen stimuleren te leren luisteren naar wat hen ten diepste drijft, boeit me. Verlangen heeft volgens mij alles te maken met wat de Schepper in de mens, in jou en mij heeft gelegd.

In mijn eigen leven is de stilte cruciaal geweest in mijn zoektocht naar wie ik ben, naar wat ik kan en wil. Gaandeweg kom ik mezelf steeds meer op het spoor, maar leer ik ook open te staan voor wat op mijn pad komt en verras ik mijzelf ook nog regelmatig. De spiritualiteit van Nijkleaster heeft daar de laatste jaren een groot aandeel in gehad. Daar waar je mag zijn wie je bent, groei je toe naar wat er in je is gelegd, open je jezelf en ontstaan er verbindingen met anderen.

Nu de kloostergemeente een feit wordt, zet ik me daar graag voor in. In de hoop en verwachting een kleine schakel te zijn in het geheel en zo behulpzaam te kunnen zijn in de heel persoonlijke ontwikkeling van gasten in Jorwert en op Klooster Westerhûs.

NYNKE BOSGRA (2023)

Groei

Vanaf maart 2020 ben ik met veel enthousiasme betrokken bij Nijkleaster. Ik deel hier graag hoeveel voldoening, energie en persoonlijke groei ik ontvang uit het meedenken en meewerken in deze 'mienskip'. Ik was notulist van het bestuur van Stifting Nijkleaster tot en met december 2022. De functie van beheerder van Office 365, lid van het Kleasterburo en andere taken kwamen gaandeweg voorbij.

Vanaf augustus 2022 zijn wij als kleasterlingen samen op weg gegaan naar Pinksteren 2023. Tijdens de gezamenlijke sessies werden we voorbereid om deel te nemen aan het dagritme van Klooster Westerhûs. We hebben van elkaar geleerd en leerden elkaar kennen. In deze periode is mijn verlangen gegroeid. Ik wil dit verlangen vervullen en groeien in mijn geloof. In deze weg van verlangen ligt een nieuw begin voor mij en voor anderen. Op Klooster Westerhûs krijgt een ieder de kans om zijn/haar horizon en leefwereld te verbreden, om van de stilte en het dagritme te genieten. Hier wil ik graag aan deelnemen.

Deze kans om mee te 'wandelen' en 'verbindingen' te blijven maken grijp ik met beide handen aan!

Dizze kâns om mei te 'kuierjen' en 'ferbiningen' te meitsjen pak ik mei beide hannen oan.

ANNET DRAAISMA (2023)

Je mag zijn wie je bent!

Op 28 mei 2023 heb ik me officieel als kleasterling aangesloten bij de kleastergemeente Nijkleaster-Westerwert. Een proces dat al begon in 2014 toen ik voor het eerst de kleasterochtenden bezocht. Geraakt door de aansprekende liederen zoals 'Take, o take me as I am'. Neem mij aan zoals ik ben. Met andere woorden: Je mag zijn wie je bent! Het is goed zo.

Bij Nijkleaster word je uitgedaagd, bijvoorbeeld tijdens de kleasterkuier, om na inkeer en overdenking de verbinding te zoeken en te delen wat er boven komt drijven. Je kunt je uiten over wat je innerlijk bezighoudt.

By Nijkleaster wurde wy útnûge, bygelyks by de kleasterkuier, om nei ynkear en besinning de ferbining te sykjen en dan te dielen wat der yn ús boppe driuwen komt. Wy kinne ús uterje oer wat ús inerlik dwaande hâldt.

Sinds 2015 werk ik als vrijwilliger, als kloostercoördinator, bij Nijkleaster en voel me er thuis! Ontmoeting met mooie mensen, omzien naar elkaar (en anderen). Vriendelijkheid en gastvrijheid zullen de wereld mooier maken. Dat zal voor mij ook de missie zijn op Klooster Westerhûs. Gewoon, proberen 'er te zijn' voor de ander, tussen alle andere werk door. Ik blijf ook lid van de Protestantse Gemeente te Balk waar ik al 45 jaar bij hoor en ook kerkelijk actief ben.

DJOKO DRAAISMA (2023)

Ken je mij?

Ik heb er zin in om bij Nijkleaster te oefenen om ruimte te maken voor spiritualiteit, deel uit te maken van deze gemeenschap, de gemeenschap mee te dragen en gastvrijheid te bieden aan de mensen die mee willen doen in de spiritualiteit van Nijkleaster en het dagritme van Klooster Westerhûs.

De plek in het Friese landschap is uniek. De weidsheid, de natuur, de vogels: het geeft rust en draagt rust uit. Ik verlang naar die rust en elke keer als ik er kom voelt dit als een plek waar ik heel graag wil zijn en waar ik me voor wil inzetten.

Je mag er zijn zoals je bent,
je bent altijd welkom!

Ik word gekend en ik wil me laten kennen. Ruimte maken voor spiritualiteit en geloof is wat ik hoor in de vragen die Huub Oosterhuis stelt:

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?

TYTSJE HIBMA (2023)

Trou, suverens en ienfald

Myn langstme is om as kleasterling fan Nijkleaster de wurden fan trou, suverens en ienfâld altyd wer yn my om te dragen.

Trou betsjut foar my betrouberens, duorsum libjen. Trou bringt my by de ljedder fan hope, sa't Paulus dêr oer skriuwt yn Romeinen 5. Sels yn de djipste benearing meie wy ús lokkich priizje. Want de benearing bringt ús ta folhâlden, folhâlden bringt ús ta betrouberens en betrouberens bringt ús ta hope. Yn dy hope komt de Geast ús temjitte en lit ús hert oerstreame fan Gods leafde.

Suverens betsjut foar my trochskinend wurde foar Gods leafde. Ik hear Psalm 51: 'In suver hert, skep my dat, o God!' en de berchrede: 'Lokkich dy't suver fan hert binne, want sy sille God sjen.' Dag Hammarskjöld brûkt it byld fan in lins, dêr't it ljocht trochhinne strielet, dy't yn ljocht feroaret. In heldere lins docht net oars as it ljocht opfange, bondelje en trochskine litte.

Ienfâld betsjut foar my wurde as in bern. As lyts famke gong ik mei ús mem nei de line te waskophingjen. As wy yn 't hôf troch it gers rûnen, soarge ik der foar dat ús mem net op 'e koweblomkes trape. Wurde as in bern, yn in hillich boartsjen, yn de freugde om wat groeit en bloeit, yn de fanselssprekkende soarch en leafde en wurksumens fan minskebern yn it hôf fan 'e skepping.

Romte foar God om minske te wurden.
Dat is myn langstme.

Mijn verlangen is om de woorden trouw, zuiverheid en eenvoud in mij te dragen. Trouw betekent voor mij duurzaamheid, volharding. Daarin komt Gods liefde mij als geschenk tegemoet. Zuiverheid heeft voor mij te maken met doorschijnend worden voor Gods liefde, als een lens die het licht opvangt en doorgeeft, die in licht verandert. Bij eenvoud denk ik aan het spelende kind, dat zich verheugt in de schepping en vanzelfsprekend vertrouwt op het goede.

Ruimte voor God om mens te worden.
Dat is mijn verlangen.

JURJEN HILVERDA (2023)

Je proeft de stilte

Het klooster is voor mij een plek om op adem te komen, ik kom er graag. Je proeft er de stilte, je proeft er een eeuwenoud geloof. Het geeft zin en betekenis aan de monniken die er wonen en aan de gasten die er een poosje verwijlen. Het zijn voor mij oases in de woestijn geworden, er is levend water voorhanden.

Ik wil graag meewerken aan het creëren van dergelijke plekken, ik wil graag meewerken aan het nieuwe klooster Nijkleaster-Westerhûs, als poetsman, bidder, gastenbroeder. De gast mag toekomen aan de weg naar binnen waar het geestelijke avontuur begint. In kloosters krijgt onze ziel namelijk de nodige aandacht. We ontdekken dat die tekort komt als we niet meer bezield leven. Er ligt dan te veel op ons bordje waardoor we niet goed meer weten wie we zijn en wat nu de bedoeling is van het leven. Door enkele dagen mee te draaien in het ritme van het klooster ontstaat er misschien ruimte om tot jezelf, de ander of de Ander te komen. Ik hoop dat Nijkleaster zo'n plek mag zijn, voor jou en voor mij. Ik woon in Winsum, voor mij is Klooster Westerhûs hier vlak om de hoek, ik hoef niet ver te reizen. Ik leef als kloosterling met een klooster in de buurt. Maar afstanden zijn niet meer belangrijk als je eenmaal doet wat je hart je ingeeft.

BARBARA JIKAI DE ZOETE (2023)

Omdat ik niet anders kan…

God zette me stil in een moment van eeuwigheid. Gaan en gaan. Alleen op pad. Tot dat moment. Hij lichtte op en ik wist vanaf toen: verhip, Jij bent echt. Geruststellend wees Hij me erop dat ik dat ook was. En dat verdergaan niet nodig was.

Vanaf dat moment wilde ik niet weg uit Jorwert. Niet weg van de oudste stenen die ik mag aanraken. Niet weg van de stilte, de koelte, de grond die mij draagt, van God die mij met open armen ontving. Het liefste hing ik mijn hangmat tussen de eeuwenoude balken. Ik koester me in een thuis dat me warm en liefdevol leert.

Geen hangmat, maar tot het uiterste verbonden met de kloostergemeenschap. Dat is wat het wordt. Mijn leven samenvallend met wat leven geeft en levend houdt. Met wat mij raakte en raakt. … omdat ik niet anders kan …

Pelgrim
Lopend op de tijden van de eeuwigheid, op de oevers van geduld
Verstuivend als regen op de vleugels van de zwaan die wacht op haar partner
Het vertrouwen er te mogen zijn is onverwoestbaar van schoonheid
Lopend op de tijden van de eeuwigheid, op de oevers van geduld
De kringen op het water die gaan zonder te gaan en zo weerkeren naar hun rust
Mijn stappen onnozel menselijk, zoekend en aarzelend zonder te kunnen verblijven
Verstuivend als regen op de vleugels van de zwaan die wacht op haar partner
Lopend op de tijden van de eeuwigheid, op de oevers van geduld

WIKJE DE JONG (2023)

Jezelf en de ander leren kennen

Waar zit dat verlangen om speciaal bij Nijkleaster te willen horen? Het heeft iets met geborgenheid en veiligheid te maken, waardoor ik het vertrouwen heb om me open te stellen om echt in verbinding te zijn met de groep mensen die bij Nijkleaster horen, met teksten die daar gezongen of gelezen worden. De muziek die er klinkt, dingen die er gebeuren, die me raken. Is het God, is het het mysterie, is het de geest? Het zijn allemaal woorden die niet bij mij horen, maar ik kan er moeilijk andere woorden voor vinden. Het heeft in elk geval iets te maken met geraakt worden, met vertrouwen, met loslaten, met in verbinding zijn met mezelf en met de ander...

Het lied dat we elke dag zingen op Klooster Westerhûs en dat bij mijn verlangen hoort is:

'Take, o take me as I am
Summon out what I shall be
Set your seal upon my heart
And live in me.'
Huub Oosterhuis heeft dat ook zo mooi verwoord in het lied 'Ken je mij'

'Ken je mij, wie ken je dan,
weet jij mij beter dan ik?'

Tja, wie kent mij echt? Ik ken mezelf nog niet eens goed! En dat is iets waar ik in Nijkleaster aan wil werken, jezelf en de ander leren kennen. En verder onderzoek naar de diepere kern, naar werkelijk vertrouwen en werkelijke liefde. Daar hebben we andere mensen bij nodig, een mooie groep mensen om een stuk van de levensweg mee te lopen, elkaar te bevragen, elkaar te steunen. Dat is voor mij ook Nijkleaster. Daarnaast wil ik graag meewerken om een stille plek te zijn voor mensen die een stukje mee willen lopen en te gast zijn bij Nijkleaster in Jorwert of op Klooster Westerhûs

SUSAN KLINKERT (2023)

Inspiratiebron

Voor mij komen bij Nijkleaster veel dingen samen waar mijn hart naar uit gaat, zoals spiritualiteit, community, natuur, geschiedenis, duurzaamheid en innovatie. Ongeveer twee jaar geleden was ik veel aan het nadenken over mijn dromen en verlangens. Zonder dat ik nog ooit van Nijkleaster had gehoord, beschreef ik in die tijd een plek die exact overeenkomt met de situatie van Klooster Westerhûs: een plek waar je verbinding kunt ervaren met God, jezelf, elkaar en de natuur, en waar er ruimte is voor zowel verdieping als humor. Een plek van schoonheid en rust waar je lekker buiten bezig kan zijn. Een plek ook waar mensen ontvangen worden die op zoek zijn naar God, naar rust of naar zichzelf of eigenlijk naar alle drie.

Korte tijd later kwam ik Nijkleaster op het spoor en heeft het me niet meer losgelaten. Ik wil in mijn leven graag bijdragen aan een positieve verandering in de wereld. Nijkleaster biedt mensen een plek waar ze op kunnen laden en na kunnen denken over wat belangrijk is in het leven. Ik denk dat ze daardoor betere keuzes voor zichzelf en de planeet kunnen maken bij thuiskomst. Op deze manier wordt de kerk, waar Nijkleaster onderdeel van is, ook weer relevant. Ik denk dat Nijkleaster zo op een heel fundamentele manier bij kan dragen aan een betere, duurzamere, eerlijkere wereld en daar draag ik graag aan bij als kleasterling. Ik hoop dat Nijkleaster een inspiratiebron mag zijn voor mezelf en anderen, waar de geschiedenis en moderne tijd samenkomen.

SASKIA LEENE (2023)

De stilte horen

Onze prachtige maar soms zo onherbergzame wereld heeft plekken nodig als de kerk in Jorwert en Klooster Westerhûs. Daarvan word ik me meer en meer bewust. Plekken waar je de stilte en de vogels kunt horen. Waar je tot jezelf komt en anderen ontmoet. Waar je tranen en je lach welkom zijn en mag ontdekken wat jou draagt. Voor mij is het een voorrecht om te mogen bijdragen aan deze beide oases.

Belangrijker dan de twee locaties, mooier en soms ook moeilijker, zijn natuurlijk de mensen. In de jaren dat ik nu bij Nijkleaster betrokken ben, heb ik heel veel geleerd over gemeenschap zijn. De ander steeds meer leren waarderen in zijn of haar eigenheid, oefenen om je eigen ik een beetje los te laten, elkaar weer terugvinden na een botsing, voelen hoe je door anderen gedragen wordt, samen groeien in openheid en verbondenheid: ik ervaar het als een bijzondere leerschool en ben heel benieuwd hoe deze gezamenlijke weg verder gaat.

In alles wat er te doen is, hoop ik vooral te helpen de stilte te behoeden. Steeds opnieuw stil worden, in de vieringen, op de meditatiezolder, tijdens de kuier, bij het ontbijt: het brengt ons op een geheimzinnige manier dichter bij de bron, dichter bij het leven, dichter bij God.

JOLANTE ROETERS - DE JONG (2023)

Gods liefde delen

De allereerste keer dat ik in de kerk in Jorwert zat (in 2017 bij een studiedag van de school waar ik werkte), werd ik enorm geraakt door een gevoel van liefde en thuiskomen. Het gevoel heel dicht bij God te zijn en dat dat goed was! Dat kwam door de plek, maar ook door de mensen. Bij Nijkleaster gaat het om stilte, bezinning en verbinding. Dat is waar ik (blijkbaar) naar op zoek was en wat ik daar vond. Het past bij mij. Ik voel me er bij thuis en wil anderen ook het gevoel geven dat ze zich thuis en welkom mogen voelen bij de mensen die er zijn en bij God. Dat dat mag op een manier die bij jou past, zonder oordelen van anderen, vind ik zeer waardevol. Je bent goed en welkom zoals je bent.

Ik wil Gods liefde delen met andere mensen, ze een plek bieden waar ze zichzelf kunnen zijn, rust vinden en mogen opladen. Liefdevol zijn binnen de poort en buiten de poort. Samen met de andere kleasterlingen ervoor zorgen dat het dag- en weekritme alsmaar door kan gaan, dat vind ik bijzonder. Om thuis ook het dagritme aan te houden met momenten van stilte en bezinning, daar zal ik mijn weg in moeten vinden.

Het idee dat je er thuis alleen (of met je gezin) mee bezig bent, maar je tegelijkertijd verbonden weet met wat er op Klooster Westerhûs gebeurt, maakt het voor mij, denk ik, makkelijker.

ALBERTSJE SPLIETHOFF (2023)

Nijkleaster fielt as thús

Doe't ik yn 2011 foar de earste kear hearde fan de plannen fan Nijkleaster, makke myn hert fuortendaliks in spronkje fan blidens. Dit wie wêr't ik al jierren nei lange: diel útmeitsje fan in mienskip dy't op in nije wize tsjerke wêze wol, net allinne op snein en yn fêste kontoeren, mar in mienskip dy't besiket nije paden te gean om sa mear romte te jaan oan it leauwen en neier yn ferbining te stean mei God en oare minsken. In plak fan stilte, besinning en ferbining dêr't minsken op azem komme kinne en wer ta harsels komme kinne. Fan it earste begjin ôf haw ik my dan ek mei ynmoed ynsetten foar Nijkleaster.

Myn leauwe en de tsjerke binne altyd hiel wichtich foar my west. Rûn 2008 rekke ik yn in depresje. It slimste fûn ik dat ik God net mear fine koe. Yn 2011 besleat ik om te pylgerjen en it Jabikspaad te rinnen.

Op in kâlde winterdei rûn ik de earste etappe fanút St. Jabik. It wie tryst waar en deprimearjend mei al dy swarte klaai, mar ynienen bruts de sinne troch en ik fielde, as in wûnder, dat ik hielendal yn it Ljocht kaam te stean en ik krych it boadskip: 'do meist hjir wêze op dizze ierde en do bist goed sa asto bist'. Dizze ûnderfining hat myn hiele libben feroare.

Dat koart nei dizze bysûndere ûnderfining Nijkleaster him oantsjinne fielde foar my as in befestiging dat dit 'sa wêze moast'. Ik bin dan ek fan oanfang ôf nau belutsen west by de deistige saken, en Nijkleaster fielt as thús foar my. No't de plannen foar kleaster Westerhûs wierheid wurden binne, langje ik dernei om kleasterling te wurden en sa de dream fan Nijkleaster fierder stâl te jaan. Ik hoopje as kleasterling bewuster en yntinser te

libjen en ik wol graach tsjinstber wêze om sa oare minsken de mooglikheid en de romte te jaan om rêst, sinjouwing, ferdjipping en ferbining te ûnderfinen.

Dat kort na deze bijzondere ervaring Nijkleaster zich aandiende voelde voor mij als een bevestiging dat dit 'zo moest zijn'. Ik ben dan ook vanaf het begin nauw betrokken geweest bij het dagelijkse reilen en zeilen en Nijkleaster voelt voor mij als thuis. Nu de plannen voor Klooster Westerhûs zijn gerealiseerd, verlang ik ernaar om kleasterling te worden en zo de droom van Nijkleaster verder handen en voeten te geven. Ik hoop als kleasterling bewuster en intenser te leven en ik wil graag dienstbaar zijn om zo andere mensen de mogelijkheid en de ruimte te geven om rust, zingeving, verdieping en verbinding te ervaren.

ANNE MARIE VAN DER WERF (2023)

Mijn hart springt op

'Nooit heb ik niets met U' (H. Oosterhuis, uit psalm 42). Maar wat dan wel? Een zoektocht waar ik tochtgenoten voor zocht. Die vond ik bij Nijkleaster. Samen zoeken, soms weten, soms niet, het beleven van het geloof, geraakt worden bij de vieringen, in het landschap, door de mensen. Samen en niet alleen, dat is belangrijk. 'Waar twee of drie (of meer) mensen in mijn naam samen zijn ben ik in hun midden', zegt Christus. Een plek maken voor iedereen die dat ook wil, en dan de handen uit de mouwen. Een eiland van rust in een wereld van onrust. Wel een eiland dat verbonden is met de wereld. Een bewegelijke plek, geen dogma's, zoeken naar wat past en kan, en iedereen is welkom. Mij laten zien, in alle facetten, weten dat ik welkom ben, niet alleen bij God, bij Christus, maar ook bij deze mensen. Anderen zien, in alle facetten. Hen welkom heten. De wereld heeft behoefte aan rust, heling, geloof, enthousiasme en samenzijn, aan stilte, bezinning en verbinding, en zo'n plek is hier, bij Nijkleaster, en ik doe mee. Mijn hart springt op bij die laatste drie woorden, en daarom doe ik mee.

MARGARETHA TUITMAN (2024)

Een stukje paradijs op aarde...

Wil je wonen
in klaarte en stilte
te midden van weiden -
ik wel

In een hoeve
van glinsterend licht
en uitzicht op luchten
van zeilende wolken -
wie niet?

Huub Oosterhuis - Ton Schulten,
Licht in de morgen (Ten Have, 2018), 11.

Onlangs werd mij de vraag gesteld: 'welk voorwerp dat iets zegt over je keuze om kleasterling te worden, zou je meenemen om jezelf te introduceren?' Daar hoefde ik geen tel over na te denken. Op tafel bij ons staat een vriendencirkel met een kaars in het midden, waarbij de mensen omarmd in een kring om het licht staan. Dat beeld past bij mij want het straalt liefde, saamhorigheid en warmte uit. Als we verbonden zijn in zo'n vriendenkring, dan schenken we wat we geven kunnen en ontvangen we wat anderen schenken kunnen. Als je het kaarsje in het midden aansteekt dan voel je dat het Licht de bron is: teken van onze verbinding met God die ons omarmt en draagt. Ik steek regelmatig een kaarsje aan voor iemand. Zo'n moment zet je letterlijk even stil. Met zorg en aandacht bij een ander zijn.

Gastvrij zijn naar anderen, zorgen dat zij de mogelijkheid krijgen hun eigen levensstijl te vinden. Dat is wat ik belangrijk vind. Een goed leven leiden, goed met de aarde en de schepping omgaan. Door het dagritme hier op Westerhûs leef ik veel bewuster en doe ik de dingen met meer respect, aandacht en zorg. In de vieringen geniet ik van de prachtige teksten die we lezen en van de stilte. Het samen (meerstemmig) zingen ontroert me regelmatig.

Ja, Nijkleaster is voor mij een stukje paradijs op aarde, een verrijking van mijn leven. Ik hoop dat anderen hier ook ruimte voor God en daardoor inspiratie voor zichzelf ervaren. Het is een zegen om op Westerhûs te mogen wonen!

REINIER TUITMAN (2024)

De frede fan ‘e greiden

In mijn ‘hoofdkantoor’ is het vaak een drukke boel. Druk met gedachten, bijvoorbeeld aan iets wat gisteren gebeurde, en wat die-en-die toen zei. Of aan iets wat ik morgen doen moet en waar ik me nog niet goed op heb voorbereid. Druk met gevoelens, bijvoorbeeld van verantwoordelijkheid, verongelijktheid, twijfel of ik iets wel goed heb gedaan of gezegd, bezorgdheid om wat is of wat komt.

Dan helpt het mij om de wandelschoenen aan te trekken en de weilanden in te gaan. Waar ik de stilte zoek, waar ik rust en ruimte vind. De natte kleigrond verend onder mijn voeten. De wind die verfrissend door mijn haren waait. Dan begint het als vanzelf te zingen in mij. Een lied dat van stilte, van rust en ruimte zingt: de frede fan ’e greiden (de vrede van de weilanden).

Het is niet goed om voortdurend in de drukte te zitten. Om alsmaar ‘aan’ te staan, verantwoordelijk en beschikbaar te zijn. Van tijd tot tijd is stilte nodig. Zo kom ik in contact met Gods geest die in mij woont. Of, meer seculier gezegd: zo kom ik weer op adem. Zo word ik weer mens.

Als ‘wandelpastor op woensdag’ ben ik bij Nijkleaster betrokken geraakt. Nu wonen Margaretha en ik, samen met de andere interne kleasterlingen, op Klooster Westerhûs. Ik merk hoe het dagritme van het klooster mij draagt, hoe het me helpt om de dingen die ik doe - of het nu om de voorbereiding van een viering of om het uitmesten van het kippenhok gaat - met aandacht te doen.

Deze aandacht verstilt, ontspant en haalt me uit mijn hoofdkantoor. In mij begint het dan als vanzelf te zingen.

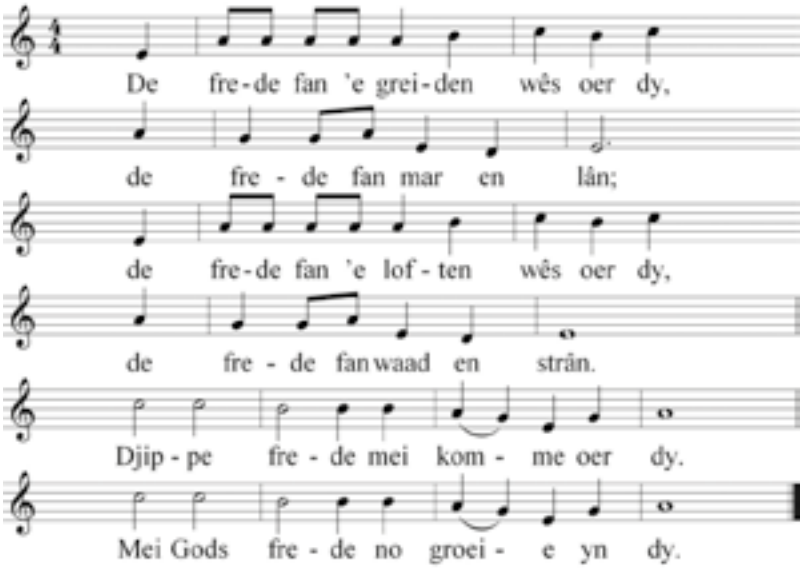

Tekst en muzyk Guatemala © 1998 WGRG, Iona Community, Glasgow
Ferfryskíng Atze Bosch (Wylde goes) © 2008 KFFB

MARJAN IJPMA (2024)

JA!

Het afgelopen jaar heb ik mee mogen draaien in het 'noviciaat' in de kloostergemeente en op Klooster Westerhûs. Het was een boeiende tijd waarin ik tot bijna het laatst toe niet zeker wist of het kleasterlingenschap mij zou passen. Ik wil, nu ik net met pensioen ben, ook nog zoveel andere dingen en ik was bang dat ik daar dan geen ruimte en tijd meer voor zou vinden. Maar toen kwam ineens, aan het einde van een periode van niet weten, van wikken en wegen, het antwoord in alle eenvoud. Het was intuïtief, helder en zonder twijfel. En het antwoord was 'JA'.

Ik wil graag mijn bijdrage leveren aan dit nieuwe klooster dat iets goeds in deze wereld neerzet. De vieringen en getijden maken mij zacht en open. Ze herinneren me aan het Goddelijke, aan het goede. Ze voeden mijn ziel. Ik wil daarom graag deel uitmaken van deze kloostergemeente. Ik hoop met en door deze mienskip verder te groeien in mijn spirituele en persoonlijke leven. Een spirituele omgeving die ruimte biedt voor ontwikkeling en groei en uitgaat van het verlangen van mensen in plaats van uit te gaan van verboden en geboden. Zuiverheid, eenvoud en trouw! Misschien kunnen ook mijn andere dromen en verlangens juist door deze weg hun vorm krijgen.

De pioniersfunctie van Nijkleaster spreekt mij aan. Ik vind het fris, eigentijds en nog volop in beweging. Ik ervaar Nijkleaster als een lichtpunt in een wereld die steeds meer verhardt en onverdraagzaam wordt. Een klooster dat maatschappelijk betrokken, groen en vooral ook inclusief wil zijn en dat ook uitdraagt, is als balsem voor de ziel. En dat allemaal in het weidse land van Fryslân in de Greidhoeke, waar ik geboren ben en na 40 jaar Randstad weer ben neergestreken.

Van harte 'JA', dus.

DICKY BROUWER (2025)

Mijn weg van verlangen

Dat ik kleasterling wil worden, heeft te maken met mijn weg van verlangen.

Het verlangen om het mysterie, diep in mij verscholen, ruimte te geven.

Het mysterie noem ik God. Ik probeer die ruimte te scheppen door meer stilte in mijn leven te creëren, door te mediteren en door rust te zoeken. Het leven in verbondenheid met de gemeenschap van Nijkleaster helpt en inspireert me om meer ruimte te maken.

Het verlangen om als kloosterling te leven.

Dit verlangen leeft al zo lang en intens in mij. Ik hoop hierin een thuis te vinden in Nijkleaster.
Het is mijn verlangen om mijn leven te richten naar de spiritualiteit van Nijkleaster, naar de getijden en naar de gedane geloften. Het kleasterling worden roept mij op om hier meer vorm en inhoud aan te geven. Inmiddels weet ik dat dat mijn leven structureert en meer diepgang, zin en betekenis geeft.

Het verlangen om in deze wereld iets goeds te doen.

Zo wil ik graag meewerken aan het creëren en onderhouden van een goede plek op aarde. Nijkleaster is voor mij zo'n plek. Ik vind het belangrijk dat de verbinding met de ander vanuit de stilte kan komen. Op die manier kan ik zorg dragen voor mijn medemens en de aarde.

Deze verlangens vragen om toewijding én een open, ontvankelijke houding. Ze zijn geboren uit mijn liefde voor God. En ik geloof ook vanuit Gods liefde voor mij.

JAN DURK DE JONG (2025)

Leven vanuit Gods liefde

Wat is mijn verlangen? Waarom wil ik mij verbinden aan Nijkleaster als kleasterling? Lang heb ik geworsteld met deze vraag. Tijdens een kloosterweekend trok ik bij de kennismaking het kaartje 'berg'. 'Klim erop' was mijn eerste gedachte. Misschien krijg ik op de top zicht op mijn pad, op waar ik vandaan kom en waar ik heen wil.

Verlangen en roeping zijn voor mij nauw verweven. In gesprekken werd me duidelijk dat roeping zich niet altijd met grote woorden aandient, maar zich gaandeweg ontvouwt. Dat gaf rust. Jolante, mijn vrouw, zei thuis dat ik mijn roeping al leef. Dat ik 'ja' heb gezegd op Christus' roepstem. Dat ik, in aandacht voor anderen, mijn inzet in de kerk en de manier waarop ik met bezit omga, al iets zichtbaar maak van de Liefde van Christus. Dat had ik me nooit zo gerealiseerd.

Bij Nijkleaster voel ik mij thuis. In het contact met andere kleasterlingen ervaar ik warmte en liefde. De manier waarop gasten er simpelweg mogen zijn en de ruimte voor het mysterie - dat ik God, de Grote Ongeziene, Liefde noem - raakt me diep.

Als kleasterling vind ik een plek waar ik mag zijn wie ik ben. Ik bezin mij, laad op en ben dienstbaar. In de ander ontmoet ik de Ander. Mij aansluiten als kleasterling bij de kloostergemeenschap vind ik spannend, maar bovenal een voorrecht. Mijn diepste verlangen is dat ik steeds meer mag leven vanuit Gods liefde, en die liefde gestalte mag geven in mijn leven. Daarom wil ik van harte kleasterling worden.

ANKE TEN BRINKE (2025)

Thuis

Ander, ouder, iemand in ons verborgen:
plotseling oplaaiend vuur van
visioenen, aanschijn der aarde vernieuwend

Dit is het begin van een lied van Huub Oosterhuis; het reist al zo'n 40 jaar met me mee. Het is mijn lijflied; het gaat over mijn tocht van verlangen door het leven. Ander, ouder, iemand in mij verborgen… wie dan? Waar dan? Altijd was ik op zoek, ermee aan het werk. Totdat ik op een goede woensdag in de kerk van Jorwert kwam. Dat werd het begin van een nieuwe reis. Na een lange weg mag het veilige masker eindelijk doormidden. Bij Nijkleaster durf ik te ont-luiken, mezelf te laten zien zoals ik ben. Van zoeken naar vinden.

Jij, nog naamloze, ademt ons open en wekt
in ons weerbarstig geheugen
wat wij zagen met onze vroegste ogen

en doet ons gaan in tranen maar ongebroken
door de nacht van de schepping
en houdt ons gaande naar een nieuwe geboorte

In mij zijn grote woorden die tegelijk zo kwetsbaar zijn om uit te spreken: ik voel me aangeraakt. Ik voel me opnieuw geboren. Ik ben thuisgekomen. Ik wil me dan ook graag verbinden als kleasterling buiten de poort aan deze prachtige mienskip die Nijkleaster is. Waarin we dragen én gedragen worden, waarin we samen zoeken in plaats van alleen, waarin ruimte is voor twijfel en niet-weten. Een plek waar ik me spiritueel verder kan ontwikkelen. Een plek waar een nieuw verlangen is ontstaan: met hart, hoofd en handen wil ik mijn bijdrage leveren aan deze pleisterplaats voor de ziel, zodat ook anderen thuis kunnen komen.

MIEKE VAN HEIJKOP (2025)

Een Goddelijke plek

Op de Friese kerkendag in september 2012 in Trinitas in Heerenveen hield Hinne een gloedvol betoog over Nijkleaster. Ik had nog nooit over Nijkleaster gehoord en het raakte me. Hier ontstond mijn verlangen.

Vanuit mijn thuisgemeente Trinitas gingen we jaarlijks met een groepje gemeenteleden in de veertigdagentijd naar bepaalde kloosters in Nederland. Vanuit die positieve ervaring was het voor mij zonneklaar dat ik graag een steentje wilde bijdragen aan een toekomstig klooster in Friesland. Op de laatste zondag in oktober 2012 ging Nijkleaster officieel van start in de Redbadtsjerke van Jorwert en ik was erbij.

Door de jaren heen kwamen er diverse Nijkleasteractiviteiten en zaken op mijn pad. Wat was en is het geweldig om daarmee bezig te zijn. Een verrijking van mijn leven en mijn geloof. Maar ook prachtig om te zien hoe andere mensen geraakt en spiritueel gevoed worden door het gedachte-goed van de kleastermienskip Nijkleaster en het verblijf op Westerhûs. Zeg nou zelf: het is toch een Godswonder dat een jarenlange droom van Sietske en Hinne, met enthousiaste hulp van velen, heeft geresulteerd in een warme kloostergemeenschap en een uniek fysiek klooster in de weidsheid van het Friese land. Met alle vreugdeen hobbels die bij zo'n megaproject horen, maar altijd met een groot geloof en in

vol vertrouwen, met goede moed en een groot doorzettingsvermogen is dit allemaal tot stand gebracht. Westerhûs is in alle opzichten een Goddelijke plek waar de drieslag stilte, bezinning en verbinding volledig tot zijn recht komt en die mensen tot zegen en stipe mag zijn.

Ik hoop nog heel lang hiervan deel te mogen uitmaken, met soms de daarbij behorende twijfel of ik het allemaal waar kan maken en zelf te groeien in geloof, hoop en liefde. 'Na een lange verloving nu dus tijd voor een feestelijk huwelijk'. Ik zeg uit grond van mijn hart 'ja' tegen de belofte.

HANNE VAN OVERSTEEG (2025)

Een heler mens worden

Het mysterie van de eeuwige God gaat mijn verstandelijke vermogen te boven. Geloof en spiritualiteit gaat voor mij om gevoel, ervaren. Het is een innerlijk proces dat zich moeilijk laat benoemen. Ik probeer het dan ook niet. Ik voel en ervaar dat de Mienskip Nijkleaster heel belangrijk voor mij is geworden om spiritueel verder te groeien, om een heler mens te mogen worden.

De stap naar kleasterling buiten de poort voelt als een natuurlijke vervolgstap in mijn persoonlijke proces en verlangen. Ik heb de kloostergemeenschap nodig om als mijn twijfel over die stap de kop opsteekt deze te beteugelen. Zonder dat zou die twijfel weleens te hard kunnen toeslaan.

De Nijkleastergemeenschap helpt mij mede te herinneren waar het om gaat:

dat God er is en ons liefheeft
er ruimte is om menselijk te zijn
en ruimte om een heler mens te worden.

MARJA CRUCQ (2026)

Marṭa - Marja - Mariа

"Nim my, nim my sa't ik bin". Iedere dag dat ik dit lied zing, verwonder ik me erover dat er een God is die mij aanneemt zoals ik ben. Heel lang is dat een grote hobbel voor mij geweest en hield ik God op afstand. De volgende tekst van Huub Oosterhuis verwoordt dit gevoel: *"Die om mij smeekt, die ik heb afgeweerd zolang ik kon. Die mij niet sleurde, niet duwde, maar wenkte over uw drempel."* Het is de Eeuwige zelf geweest die me heeft vastgehouden in alles wat in mijn leven gebeurde, zelfs wanneer ik geen ruimte voor haar had. Maar uiteindelijk heb ik zelf de stap over de drempel gezet en mag ik bij haar zijn wie ik ben.

Die tweede regel van het eerder genoemde lied is wezenlijk voor mij: "Wiis my hoe't ik wêze sil." Daarin zit beweging, daarin ligt voor mij een verlangen om van een zorgende, altijd actieve, gastvrije Marta ook een stiltezoekende, luisterende Maria te worden. Misschien een Maria met Marta-handen, of een Marta met Maria-oren. Ik verlang ernaar om naast het zorgen meer de stilte, God, te zoeken, zodat ik, in verbinding met de mensen van de Nijkleaster-mienskip, tot mijn bestemming kan komen, de Marja zoals ik bedoeld ben.

MINKE HIEMSTRA (2026)

Meist Thúskomme/ Toget(t)her(e)

Alle pelgrims keer weer huistoe
Elke swerwer kom weer tuis
Ek verdwaal steeds op die grootpad
Soekend na U boardinghuis
(Pelgrimsgebed – Amanda Strydom)

Meist thúskomme:
Geestelijk ben ik meestal zoekend, vaak verdwaald, soms overtuigd van het juiste pad en af en toe zelfs thuis. De beweging van zoeken en laten vinden, van rust en onrust is er altijd. Daarom is het fijn te weten dat er een fysieke plek is waar je kunt opladen, jezelf kunt zijn en telkens opnieuw thuis mag komen.

To get *there*:
Deze fysieke plek maakt het voor mij eenvoudiger om ook geestelijk dichter bij huis te komen. Door de ruimte, de rust en het ritme van het klooster is het mogelijk om afstand te nemen van de constante stroom van gedachten en innerlijke dialogen in mijn hoofd. Zo komt er ruimte om te voelen wat voor mij de essentie is.

Together:
Thuis is niet alleen een plek, maar het is ook een gevoel. Thuis gebeurt in mienskip, samen onderweg in het delen van stilte of van woorden. Together/mei-inoar zoeken, together/mei-inoar vinden, en together/mei-inoar thús komme. Daar draag ik graag mijn steentje aan bij!

GERRIT VAN HEIJKOP (2026)

Ruimte en navolging

Opgegroeid in een gesloten orthodoxe geloofstraditie voel ik me erg aangesproken door Nijkleasters gedachtegoed van ruimte en vrijheid. Het adagium van Nijkleaster: 'Ruimte voor God om mens te worden' is daarom van grote waarde voor mij. Al sinds 2012, toen Nijkleaster op mijn pad kwam, voelt het voor mij als thuiskomen. Door de jaren heen is mijn verbondenheid met Nijkleaster steeds meer gegroeid en ontstond het verlangen om op een intensere manier deel te gaan uitmaken van deze mienskip. Ik ben dankbaar dat ik vandaag (Pinksteren 2026) mijn gelofte als kleasterling buiten de poort mag afleggen.

Al vanaf mijn jeugd af aan heb ik ervaren dat God op diverse momenten in mijn leven aanwezig was en nog is. Jezus' woorden en daden roepen op tot navolging en zijn de leidraad in mijn leven. De Bergrede met de zaligsprekingen en het Onze Vader zijn mij dierbaar. Het geloof is heel belangrijk voor mij en geeft me vertrouwen voor de toekomst.

Ik hoop dat ik de kracht en gezondheid mag ontvangen om mij met hart en ziel te kunnen blijven inzetten voor Nijkleaster.

NICOLETTE VLAMING (2026)

Een tegen-draads geluid

Een meeleefdag in 2024 was de opmaat voor een regelmatig verblijf op Klooster Westerhûs als daggast. Dagen waar ik naar uitkeek om me door het ritme van het klooster te laten leiden. De eerste keer dat ik bij de ochtendviering aanwezig was klonk Psalm 84. Vooral het zinnetje: 'Meie wy hjir wêze? Do meist!' raakte mij toen diep van binnen. Alsof deze woorden speciaal voor mij klonken en het voelde als thuiskomen. Later realiseerde ik me dat deze tekst iedere maandag klinkt, maar die ervaring van die eerste keer komt telkens weer terug wanneer ik deze psalmtekst hoor.

In het boek 'Een God die in mij gelooft' raakte mij de volgende zin: *'De complexe en veranderlijke wereld maakt dat het in het leven meer en meer aankomt op je eigen levenshouding en weerbaarheid'*.

Bij tijden vind ik het lastig om mezelf in deze wereld staande en gaande te houden. Ik ervaar dat het dan fijn is wanneer er een gemeenschap is waar je dat met elkaar kan oefenen.

Voor mij is Nijkleaster zo'n plek; waar ik kan opademen, waar ik mij verbonden weet met een mienskip en waar we elkaar alert en scherp houden om een ander, tegendraads geluid te laten horen in deze harde en verharde tijd.

Daarom wil ik mij aan Nijkleaster verbinden zodat we met elkaar een plek mogen vormen waar ook anderen mogen thuiskomen en opademen.

Nijkleaster

Informatie over Klooster Westerhûs kun je vinden op **www.nijkleaster.frl**
Een verblijf op Klooster Westerhûs kun je via de website reserveren of via:

T: +31 (0)58 7009 743
reservering@nijkleaster.frl

De foto's zijn gemaakt door Henk Hofman en Sietske Visser
Opmaak: Studio Haaima

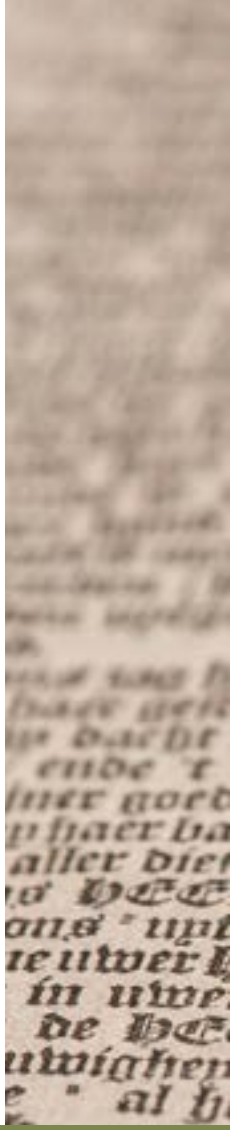

Kerk Jorwert
Sluytermanwei 4, 9023 AB Jorwert

Klooster Westerhûs
It Westerhûs 1, 9027 BN Hijlaard

info@nijkleaster.frl - **www.nijkleaster.frl**
tel. algemeen: +31 (0)58 7009 743
Bank: NL02 ABNA 0541 4184 40

Protestantse Kerk

ANBI